

standse Sagens Behandling her ved Paastand om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen.

Formanden: Den fremsatte Paastand om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen lyder saaledes:

„I Erkjendelse af, at Lovforslaget ikke kan gjenneføres i en tilfredsstillende Skikkelse, saalænge det nuværende Ministerium bestaar, gaar Folkethinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Forhandlingen dreier sig nu herom.

Berg: Der foreligger fra igaar en Beslutning af saa godt som hele Folkethinget, hvori det udtaler som sin Erkjendelse, altsaa som en gennem Erfaring erhvervet Erkjendelse, at saa længe som det nuværende Ministerium bestaar, kan man ikke vente en tilfredsstillende Pensionslov. Det er dette, der er udtalt fra Folkethingets Standpunkt, og det er ikke udtalt i denne eller hin enkelte Embedsmands Navn, der kunde ønske forhøjet Pension, men selvfølgelig i Folkets Navn, at Folkethinget altsaa ikke kunde faae et tilfredsstillende Lovforslag, det vil sige et for hele Samfundet heldbringende og gavnligt Lovforslag, alle Hensyn tagne i Betragtning. Jeg antydede før, at den Erkjendelse har Folkethinget saa godt som enstemmigt udtalt. Jeg erindrer ikke i vort konstitutionelle Liv at have mødt en saadan Enstemmighed overfor en Regjering, som vi naaede igaar. Jeg nævner det Naab, at vi ligeledes i Dag skulle naa den samme Enighed med Hensyn til nærværende Forslag. Dette Forslag hviler paa, at det er Forslagsstillernes Erkjendelse, at det forholder sig saaledes; men i det Dieblis Folkethinget vedtager Forslaget, er det ikke længer Forslagsstillernes Erkjendelse, men Folkethingets Erkjendelse af, at vi ikke kunne faae en tilfredsstillende Ordning af dette Forhold, at vi ikke kunne faae Lovforslaget fremmet i en tilfredsstillende Skikkelse. Folkethingets Erkjendelse af, at ligesom den høie Regjering med Hensyn til Pensionsloven staar paa de høie Pensioners Standpunkt af Hensyn til dem, der skulde nyde dem, saaledes staar den her, som det er udtalt gjentagne Gange, paa Særinteressesernes Standpunkt, hævder de Privilegeredes Forrettigheder imod Lovforslagets Grundtante, der i Overensstemmelse med Grundlovens Aand siger: det gælder Mennesket og ikke de ydre Vilkaar. Jeg har saaledes, uagtet selve Forslaget er tydeligt og klart, aldeles forstaaelig for Enhver, der vil forstaa Danst, vedspøjet disse enkelte Bemærkninger, ikke fordi jeg nogenfinde nævner Tvivl om, at der skulde være nogen Medlem her i Salen, der er uenig med mig i denne Opfattelse af Forslaget, men fordi man kunde tænke sig, at der kunde være En og Anden udenfor Salen — og det gælder jo ogsaa her om, at Befolkningen forstaa,

hvad Folkethinget gjør — som kunne lade sig vilde lede, som om Folkethinget havde stillet sig paa Partikularismens Standpunkt og udiakt, at Pensionsloven f. Ex. ikke var tilfredsstillende, fordi den ikke behagede denne eller hin Embedsmand, eller at Kommunalloven ikke var tilfredsstillende for os, fordi vi ikke kunde hævde Særinteresserne. Det er selvfølgelig en Selvomdigelse. Vi ville utvivlsomt aldrig faae et Folkething, der med Hensyn til saadanne Forhold vilde stille sig paa Særinteressernes Standpunkt. Med disse Ord skal jeg foreløbig anbefale Forslaget, gjentagende det Naab, at vi idag som igaar blive enige om, at vi ikke af den nuværende Regjering kunne vente Reformlovforslag fremmede i en for Samfundet heldbringende Retning, fordi den høitagtede Regjering i denne Henseende har andre — jeg vil ikke sige gammeltdags — men andre Ansuelser, end Folkethinget har.

Minestad: Det er noget længe, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har været om at betænke sig paa, hvad han havde at sige angaaende den Dagsorden, som igaar blev forelaaet om Pensionsloven — thi derom dreiede jo hans Foredrag sig for største Delen — og han kom nu bagefter med en Forklaring deraf, som vilde have været mere paa sin Plads igaar, da det fra alle Sider blev slaaet fast og konstateret, at Dagsordenen var at forstaa paa den Maade, at der mentes en for Forslagsstillerne tilfredsstillende Ordning af Sagen. Det blev indrømmet fra alle Sider. Jeg antager nu ogsaa, at uden Hensyn til, hvilken Forklaring det ærede Medlem giver af, hvad hans Mening er med Hensyn til den foreliggende Dagsorden, maa den forstaaes paa lignende Maade. Jeg finder det nu meget rigtigt fra de ærede Herrer's Standpunkt, at de ikke ville undergive Sagen en Prøvelse i det andet Thing. Jeg tror ganske vist ogsaa, at det vilde være frugteløst for dem at forsøge paa gjennem den Veie, hvis det er deres Mening, at bringe Lovforslaget frem til endelig Vedtagelse. Jeg har derfor ikke noget Videre at bemærke imod, at de trække sig tilbage under denne eller hvilken som helst anden Form, de ville vælge derfor, men jeg vil blot tillade mig at nedlægge en Indsigelse mod en enkelt Ytring, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Han sagde nemlig, at de Valgbestemmelser, hvorpaa den nuværende Kommunalordning hviler, vare i Strid, eller i alt Fald sagde han da, at de vare i Uoverensstemmelse med Grundlovens Aand. Dette maa jeg paa det Bestemteste bestride; det er netop det Forslag, som det ærede Medlem tillige med Andre er fremkommet med, og som nu staar paa Dagsordenen, der er i Uoverensstemmelse med Grundlovens Aand. Dette Lovforslag, som gaar ud paa, tværtimod hvad den nuværende Grundlov netop gjør, at indskrænke Valgbarheden, er, som Ingen vil kunne